

СУЕВЪРСКИ СТРАХОВЕ.

Тамо уводнася страха идеже не въ страхъ.

(говори царь и пророкъ Давидъ).

Суевѣрцитѣ са страхуватъ отъ всѣкакви чудни и дивни нѣща, които никакъ не съществуватъ на свѣта. Таковитѣ вѣрватъ, че имало *сладки и медени, живи и здрави, самодиви и самовили, змѣйове, таласъжми, вампири, каракошчовци* и други плашила, отъ които несмѣятъ да излязятъ ношемъ. Таквизъ глупости съ много у насъ, дѣто е срамно и да са приказва. Прости и неучени хора вѣрватъ онова, което никакъ си не е за вѣрваше, и страхуватъ са оттамъ, дѣто нѣма никакъ за страхуване. Когато знаемъ и вѣрваме, че има единъ Богъ на сичко, и той е нашъ създателъ, то защо да са небоймъ отъ него, а да ни е страхъ отъ нищо и никакви *бабини деветини*? Какво ще бѣде това да заборавамъ че Богъ види и въ тъмното и знае нацигѣ помисленія, а нѣкъ да са лъжемъ, какво имало на свѣта и други същества, що можътъ да ни направятъ зло или добро? това е, наистинна, една безсловесна глупость и простанка дивота, да вѣрва нѣкой на таквизъ небивали плашила. А отдѣ е произлѣзло таковато суевѣрїе, ний неможемъ да разумѣмъ здраво; само толкозь догаждаме, че това е останало отъ идолопоклоннически врѣмена, когато свѣтътъ е тьналь у безбожното поганство. Хитритѣ жреци на това поганство, като искахъ да държятъ простія народъ у вѣчно заблужденіе, позволявахъ си да му тълкуватъ сѣкакви лъжовни привиденія, които никакъ не съществуватъ, и за които човѣшкій здравъ разумъ не може и да помисли. И какво іоще повече когато тѣ сами са назовавахъ богове! Тѣ расказвахъ на заблуденитѣ отъ тѣхъ прости човѣченца, че ушь имало змѣйове, кои-